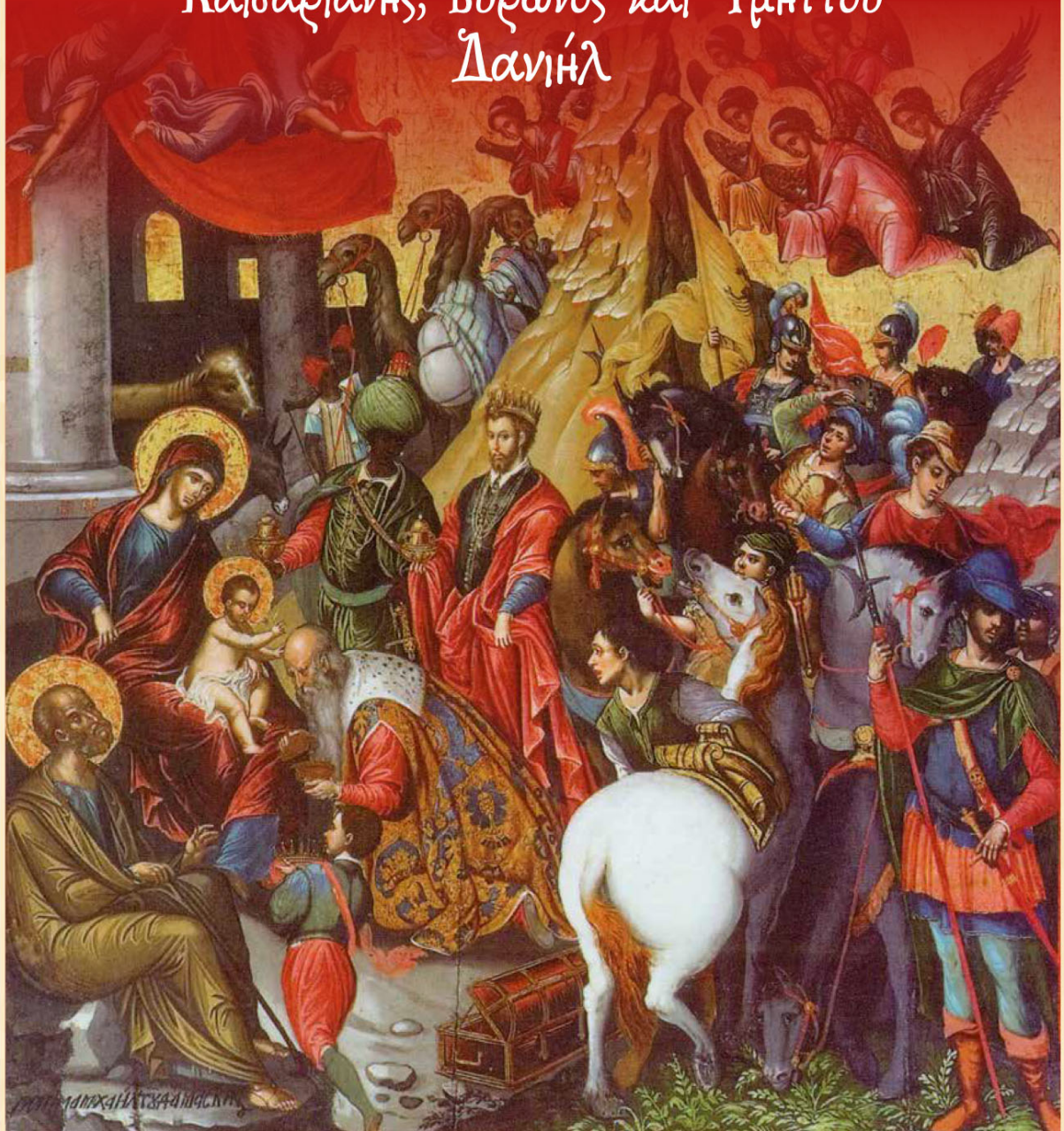

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ 2021

τοῦ Μητροπολίτου
Καϊσαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

Πρός
Τό πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας

Ἀγαπητοί Πατέρες καί Ἀδελφοί
Ὅσιώτατες Ἀδελφές
Χαίρετε ἐν Κυρίῳ

«Ἐνιαυτόν Κυρίου δεκτόν»¹

«Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καί ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι
ἰδοὺ νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτηρίας»².

Στὴν ἀνατολή τοῦ Νέου Ἑτους ἡ Ἐκκλησία μᾶς ὑπενθυμίζει τοὺς λόγους τοῦ Προφήτου Ἡσαΐου, πού εἶναι πάντοτε ἐπίκαιροι καί τοὺς ὁποίους χρησιμοποίησε ὁ Κύριός μας, ὅταν κήρυξε στή Ναζαρέτ κατὰ τὴν ἑναρξη τῆς δημοσίας δράσεώς Του. Αὐτός ὁ ἴδιος λόγος προσφέρεται σέ μᾶς σήμερα γιὰ νά μᾶς βοηθήσει νά ἐννοήσουμε τό μυστήριο τοῦ Νέου Ἑτους πού ἀνέτειλε σήμερα.

Περίοδος Χάριτος Ὁ «νῦν καιρός»

Μέ τὴν εἴσοδο τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ στὸν κόσμο μέ τὴν ἐνανθρώπησιν ἐγκαινιάζεται ἡ περίοδος χάριτος καί σωτηρίας καί ὁ κοσμικός «νῦν καιρός» μετατρέπεται σέ καιρό «δεκτό καί ἡμέρα σωτηρίας». Γι' αὐτό ἀποτελεῖ μιά προνομιοῦχο ἐποχή, μιά «περίοδο χάριτος». Ὁ κοσμικός

1. Λουκᾶ δ', 19.

2. Πρὸς Κορινθίους Β', στ', 2.

χρόνος γίνεται χρόνος τοῦ Πνεύματος³, χρόνος ὅπου τό Εὐαγγέλιο ἀναγγέλλεται σ' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ὥστε νά μπορέσουν ὅλοι νά ἐπωφεληθοῦν ἀπό τή σωτηρία. Εἶναι κατάσταση πραγματικά παράδοξη. Ἀπό τή μιά, αὐτός ὁ χρόνος ἀνήκει στήν ὀριστική τάξη τῶν πραγμάτων, εἶναι «ὁ νῦν καιρός»⁴, ὁ παρῶν αἰών, ὅπου τό σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου παράγει καί ὁδηγεῖται στό «τέλος τῶν αἰώνων»⁵ καθώς πορεύεται πρὸς τήν ὁλοκλήρωσή του, ὅπως ἀναγγέλλουν οἱ Γραφές. Ἀλλά, ἀπό τήν ἄλλη μεριά ὁ «νῦν καιρός» προσλαμβάνει τόν πνευματικό χαρακτήρα πού κηρύσσεται ὡς δεκτός καιρός καί ἡμέρα σωτηρίας, ὡς περίοδος δηλαδή χάριτος καί σωτηρίας.

Σ' αὐτή τήν περίοδο καλεῖται ὁ ἄνθρωπος νά οἰκειοποιηθεῖ τήν σωτηρία καί νά εἰσέλθει στήν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ μέ τήν πίστη καί τήν μετάνοια. Ἡ μεταστροφή στό Εὐαγγέλιο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ γιά κάθε ἄνθρωπο μιά ἀλλαγὴ ἐποχῆς: εἶναι ἓνα πέρασμα ἀπό τόν «παρόντα κόσμο» στό «μέλλοντα κόσμο», ἀπό τόν ἀρχαῖο καιρό, πού σπεύδει πρὸς τήν καταστροφή του, στοὺς νέους καιροὺς πού πορεύονται πού ἐγκαταστάθηκαν μέ τό μυστήριον τῆς ἐνανθρωπήσεως. Ἡ σπουδαιότητα τοῦ χρόνου γιά τήν Ἐκκλησία ὀφείλεται στό γεγονός, ὅτι καθιστᾷ δυνατό αὐτό τό πέρασμα. Εἶναι ὁ «δεκτός καιρός» «ἡ ἡμέρα σωτηρίας», πού τίθεται στό ἐξῆς στή διάθεση ὅλων⁶. Εἶναι τό «σήμερα» τοῦ Θεοῦ, στή διάρκεια τοῦ ὁποίου κάθε ἄνθρωπος προσκαλεῖται στή μεταστροφή κι ἔχει τεράστια σημασία νά ἀκούσει κανεὶς μέ προσοχή τή θεία φωνή⁷. Καί ὅπως, στήν Παλαιά Διαθήκη, τό σχέδιον τῆς σωτηρίας ἐκτυλισσόταν σύμφωνα μέ τίς μυστηριώδεις βουλές τοῦ Θεοῦ, ἔτσι καί ὁ χρόνος τῆς Ἐκκλησίας ὑπακούει κι αὐτός σέ ὀρισμένο σχέδιον, πού διακρίνουμε τήν οἰκονομία του μέ τή βοήθεια τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ.

3. Ἰωάννου ιστ', 5-5. Πρὸς Ρωμαίους η', 15 ἐξ.

4. Πρὸς Τίτον β', 12

5. Πρὸς Κορινθίους Α', ι', 11

6. Πρὸς Κορινθίους Β', στ', 1 ἐξ.

7. Πρὸς Ἑβραίους γ', 7 -δ', 11

2. Ὁ ἁγιασμός τοῦ χρόνου

Ὁ χρόνος τῆς Ἐκκλησίας εἶναι αὐτός ὁ ἴδιος ἱερός, καί μόνο ἀπό τό γεγονός, ὅτι ἀνήκει στό «μέλλοντα κόσμος». Ξέρουμε ὅμως ὅτι, γιά νά εἶναι ἀποτελεσματική, ἡ ἱεροποίηση τοῦ χρόνου ἀπό τοὺς ἀνθρώπους πρέπει νά φανερώνεται μέ ὁρατά σημεῖα: στή θεία λατρεία καί τή συμμετοχή τοῦ ἀνθρώπου στά ἱερά Μυστήρια. Ἡ Παλαιά Διαθήκη εἶχε ἤδη ἀναζητήσει γι' αὐτά τὰ σημεῖα μιὰ νέα πηγή ἱερότητας στήν ἀνάμνηση τῶν μεγάλων γεγονότων τῆς ἱερῆς ἱστορίας τῆς σωτηρίας. Ἀπό τόν καιρό τῆς ἐλεύσεως τοῦ Ἰησοῦ ἐδῶ στή γῆ, αὐτά τὰ γεγονότα καθαυτά δέν ἔχουν πιά παρά μόνο τυπική ἀξία, ἀφοῦ τό γεγονός τῆς σωτηρίας πραγματοποιήθηκε καί εἰσχώρησε στόν ἱστορικό χρόνο. Αὐτό λοιπόν τό μοναδικό γεγονός ἡ Ἐκκλησία τό καθιστᾷ τώρα ἐπίκαιρο μέσα στοὺς κόλπους τῆς λειτουργικῆς ζωῆς, προκειμένου νά ἁγιάσει τόν ἀνθρώπινο χρόνο.

Ὁ χρόνος μᾶς προσφέρεται ἀπό τόν Θεό γιά νά ἁγιασθοῦμε ἀπό τήν χάρη Του. Τόν ἁγιασμό τῆς ζωῆς μας ὑπηρετεῖ ἡ Ἐκκλησία μέ τὰ ἅγια Μυστήρια πού προσφέρονται «εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καί ζωὴν αἰώνιον».

**Καλή καί εὐλογημένη χρονιά
Μέ ἐόρτιες πατρικές εὐχές**

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

